

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/399/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515200916
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandáček
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3515200916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Mandáčka a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8 proti žalovanému: A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. M. XXX, K., o zaplatenie 6.564,75 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10. novembra 2016, č.k. 4C/70/2015-59, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti III. a IV., potvrďuje.
- II. Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti sumy 723,42,- eur zastavil. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.450,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 19.03.2012 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur s tým, že prvú splátku zaplatí do konca mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku. Omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Výrokom III. návrh vo zvyšnej časti zamietol a výrokom IV. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Na vec aplikoval ust. § 4 ods. 3 veta posledná, ods. 4 písm. i/ z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

2. V odôvodnení uviedol, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok, sa podaným návrhom voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 6.564,75 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 19.03.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Dlh pozostávala z istiny 5.841,33 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 723,42 Eur. Uviedol, že dňa 21.12.2009 uzatvoril ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu o pôžičke č.7066197, predmetom ktorej bolo poskytnutie dohodnutej pôžičky v celkovej sume 10.650,- Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú pôžičku vrátiť v pravidelných 60-ich mesačných splátkach po 177,50 Eur spôsobom uvedeným v zmluve. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutú pôžičku v dohodnutej lehote nevrátil, čím porušil dohodnuté podmienky. Žalovaný zaplatil z dlžnej sumy sumu 3.550,- Eur. Dňa 29.02.2012 vyzval žalovaného k úhrade celej dlžnej sumy jednorazovo, avšak bezvýsledne. Ku dňu podania návrhu na súd dlh predstavoval sumu 6.564,75 Eur. Žalovaný potvrdil, že čerpal od právneho predchodcu žalobcu pôžičku, aj to, že uhradil len sumu 3.550,- Eur avšak nevedel uviesť, akú sumu žalobcovi ešte dlhuje. Poukázal na zložitú finančnú situáciu v rodine, nízky príjem, pre ktorý žiadal možnosť splácať dlh mesačnými splátkami 30 - 50,- Eur.

3. Podaním zo dňa 04.04.2016 zoberal žalobca svoj návrh v časti zmluvnej pokuty vo výške 723,42 Eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom,

súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti. V súlade s uvedeným ustanovením súd konanie sčasti zastavil. Žalobcom upravená pohľadávka po čiastočnom späťvzati bola vo výške 5.841,33 Eur.

4. Súd prvej inštancie z predloženej Zmluvy o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky č.8005759 zo dňa 19.01.2010 zistil, že žalovanému ako dlžníkovi bola poskytnutá pôžička vo výške 7.000,- Eur. Pôžičku sa žalovaný zaviazal splácať v 60-ich mesačných splátkach po 177,50 Eur, ročná úroková sadzba bola 19,48%, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola určená vo výške 19,48%, priemerná RPMN 13,79%. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 3.650,- Eur a celková suma pôžičky bola vo výške 10.650,- Eur.

5. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu, z celkovej dlžnej sumy zaplatil 3.550,- Eur, preto ho listom zo dňa 29.02.2012 vyzval k úhrade celej dlžnej sumy jednorazovo do 3 dní od doručenia predžalobnej upomienky, avšak bezvýsledne. Žalovaný výzvu prevzal dňa 15.03.2012, takže dlh mal zaplatiť dňa 18.03.2012.

6. Zákon č. 258/2001 Z.z. ustanovenie § 4 ods.2 písm. i/ ukladá ako kogentnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo znamená, že tento údaj musí byť v zmluve uvedený. Ak sa takýto údaj v zmluve nenachádza, treba úver podľa § 4 ods. 3 cit. zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov. Tento údaj, a to konkrétne výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa majú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia v zmluve o úvere, uzavretej medzi účastníkmi, absentuje. Tiež v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa písm. g/ pričom tento musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom. Žalovaný má tak povinnosť vrátiť žalobcovi len rozdiel medzi sumou, ktorú si reálne požičal a sumou, ktorú žalobcovi vrátil. V danom prípade ide o sumu 3.450,- Eur (poskytnutý úver vo výške 7.000,- Eur mínus úhrady žalovaného spolu vo výške 3.550,- Eur).

7. K zaplateniu tejto sumy súd žalovaného zaviazal spolu so zákonnými úrokmi z omeškania vo výške 9% z dlžnej sumy. Úroky z omeškania boli priznané podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba ECB vo výške 1 %), takže výška zákonných úrokov je 8,25%, a to odo dňa 19.03.2012, t.j. od prvého dňa nasledujúceho po splatnosti dlhu.

8. Vo zvyšnej časti súd návrh ako nedôvodný zamietol. Dlž súd povolil žalovanému splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur podľa § 232 ods.4 Civilného sporového poriadku (CSP), keď žalovaný ako živnostník daňovým priznaním za rok 2015 preukázal daňový základ len vo výške 1.318,52 Eur.

9. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, vzhľadom na čiastočný úspech strán vo veci.

10. Proti tomuto rozsudku, výroku III. a IV., podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíroová, keď nie je potrebné rozložiť úverové splátky na splátku istiny, úrokov a poplatkov. Článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Rovnako uvedenie konečnej splatnosti úveru uvedením počtu mesiacov trvania úverového vzťahu - „ 60 mesiacov „ , je dostatočne určité a zrozumiteľné . V zmysle čl. 6, bod 6.1 a 6.4 Všeobecných zmluvných podmienok stranami bola dohodnutá splatnosť k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 19.1.2010, splatnosť prvej úverovej splátky nastala 20.2.2010 a konečná splatnosť úveru pri výpočte 60- mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala dňa 20.1.2015. Súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnemu právnenému posúdeniu o bezúročnosti úveru, vznikol žalobcovi aj nárok na zaplatenie zvyšnej sumy 2.391,32,- eur s prísl. Navrhol, aby odvolací súd

napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Súčasne si uplatnil trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 681,71,- eur.

11. Žalovaný sa písomne k podanému odvolaniu nevyjadril.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z.), ktorým došlo k rekonštrukcii predchádzajúceho procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku III. a IV, je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom závere (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) o bezúročnosti úveru.

17. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie aj s jeho právnym posúdením, vo vzťahu k čomu poukazuje na podrobné a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vzťahujúceho sa k veci samej, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami strán sporu prednesenými v prvoinštančnom konaní, s ktorým odôvodnením v týchto častiach, sa odvolací súd v plnom rozsahu identifikuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie a s prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu, odvolací súd uvádza nasledovné skutočnosti.

20. V posudzovanom prípade je nesporné, že nárok žalobcu je odvodzovaný z právneho vzťahu zo zmluvy o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky, ktorá bola medzi stranami sporu uzavretá dňa 19.01. 2010, na ktorý sa vzťahuje osobitný právny predpis, a to zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzavretia zmluvy.

21. Súd prvej inštancie podrobil uzavretú zmluvu o pôžičke skúmaniu z hľadiska dodržania náležitostí vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že v zmluve chýba údaj, a to konkrétne výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa majú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia v zmluve o úvere, uzavretej medzi účastníkmi. Rovnako v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa písm. g/, pričom tento musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom. Žalovaný má preto povinnosť vrátiť žalobcovi len rozdiel medzi sumou, ktorú si reálne požičal a sumou, ktorú žalobcovi vrátil.

22. Podľa § 53 ods. 4 písm. o) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvy vykladať iba dodávateľovi.

23. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských zmluvách, účinnej v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

24. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

25. Z predloženej zmluvy o pôžičke odvolací súd zistil, že zmluva obsahuje schválenú výšku pôžičky 7.000,- eur, výšku mesačnej splátky 177,50 eur, počet splátok 60, termín konečnej splatnosti 60 mesiacov, celkové náklady spotrebiteľa 3.650,- eur, ročná úroková sadzba 19,48 %, RPMN 19,48%, priemerná hodnota RPMN 13,76% a celková hodnota pôžičky 10.650,- eur.

26. Z uvedeného je zrejmé, že chýba obligatórna náležitosť zmluvy, ktorú zákon č. 129/2010 Z.z. vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) teda chýba termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tento údaj podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzavretia zmluvy a počtu splátok, spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Názor súdu prvej inštancie, že absencia tejto náležitosti spôsobuje, že zmluva o pôžičke je bezúročná a bez poplatkov / § 11 ods. 1 písm. a/ je preto správny.

28. Súd prvej inštancie uzavrel, že zmluva o pôžičke je bezúročná a bez poplatkov aj z dôvodu, že v zmluve chýba údaj, a to konkrétne výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa majú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia v zmluve o úvere, uzavretej medzi účastníkmi. V tomto smere odvolací súd, rovnako ako odvolateľ, poukazuje na rozhodnutie C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., c/a Klára Bíroová.

29. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

30. Vychádzajúc z účelu Smernice a ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. odvolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

31. V tomto smere boli odvolacie námietky žalobcu, poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíroová, keď nie je potrebné

rozložiť úverové splátky na splátku istiny, úrokov a poplatkov, dôvodné / vid' rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017/.

32. Záverom odvolací súd dodáva, že je postačujúce zistenie, že v zmluve chýba čo i len jedna z obligatórnych náležitostí zmluvy. V danom prípade je postačujúce, že v zmluve nie je uvedená náležitosť a to termín konečnej splatnosti úveru, ktorý má byť uvedený vo forme presného dátumu- deň, mesiac, rok.

33. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku III. ako aj súvisiacom výroku IV. o trovách konania je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

34. V odvolacom konaní mal plný úspech žalovaný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní mu však žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd vyslovil, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).